

Hellen Rinell
637 Shinzaika
H i m e j i.
Japan.

Göteborg den 29 april 1963.

Nr 175.

Hella-lella!

Du anar inte hur glad jag är just nu. För en stund sedan var jag på posten med 19 st. slides - small-package - flyg - rek. Fastän jag emballerat dom mycket väl, som jag tror, så kostade paketet bara 4:10.

Jag har haft så mycket oro för dom här grejerna för jag tyckte att Eva och Roy fick inte fram något väsentligt mer än FN-byggnaden och flaggorna egentligen. Jag ställde in mej på att ta den här dagen för att gå igenom dessa tusentals slides en gång till. Började här om dan. Men i dag blev det färdigt. Och jag hoppas att jag har lyckats någotsånär, så att ni kan vara belättna. Annars hinner vi ju med en omgång till. Till slut tog jag till den stora lådan. Och i botten på den hittade jag en hel del vackra saker som hade med FN att göra. Det var alla möjliga interiörer, så förtjusande vackra. Och nu är dom iväg!!!!!!! Så har jag packat om det mesta i ett par kraftiga kartonger. Resten ska också få bättre kartonger bara jag får tag i några. Eisenhower passar kanske inte att visa i Japan, men han åkte med. Likaså Abraham Lincoln och ett par andra saker, som jag tyckte var så vackra. Låt mej nu ärligt veta om jag lyckats. Annars tar vi en omgång till. SÅDÅSÅ!

I går eller i dag har du väl fått checken på Yen.

Den 23 ds var jag hos Hulda Carlberg-Wernlund med anledning av hennes 75-årsdag som vi träffade den 13/3 och vilken jag glömde av. Sedan har så mycket hänt. Och först nu blev jag färdig att uppvakta. Du kanske minna att alla dom där Carlbergarna - åtminstone dom av kvinnligt kön - hade en fantaatigt ren och vacker hy. Så ock Hulda. Men du skulle se henne nu. Huden är så torr och mycket rynkig och hon ser väldigt skröplig ut. Säkert bär hon på någon sjukdom. Hon hör mycket dåligt också. Jag var och sökte henne någon gång i höstas och ringde i det oändliga, men hon hörde inte och jag fick alltså återvända med oförrättat ärende. Huldans mamma hörde visserligen dåligt, men det var nog också hennes enda defekt. Hon dog väl över 80-årig, men jag undrar om hon hade en enda rynka i sitt ansikte. Hulda bor i en fin villas 2:dra våning och har rum, kök och hall, mycket trevligt. Villan äges av en hennes son eller kanske hans hustru. Hon sköter också deras barnvagnsaffär på Linnégatan 47. Maken ligger under för spriten och dom vet inte alltid var dom har honom. Ibland är han intagen på något vårdhem. Stackars hustru och mamma och hans son, 19 år.

Du kanske minns att Alvar Hansson hade ett par tvillingar? Dom tog studenten här om dan och jag tror att dom är väldigt duktiga. Anders Ericsson - Ainas och Johns ende son - tog också studenten för några dar sen. Och deras enda dotter Solveig fick en son den 26 ds uti Stockholm. Fadren heter Lars Ahlberg. Han är systerson till Gustaf Adolf Hammarström.

I lördags kväll kl. 18 hade våra ungdomar inbjudit oss gamla - dvs. alla som fyllt 67 år - till en liten festlighet i föreningsrummen. Några av oss pratade lite om gamla tider å sånt. Och jag berättade för dom att vi under flera år hade möten i slottskogen varje tisdag under somrarna. Vi samlade mycket folk på den höjden där Natshistoriska Museet nu ligger. Dit upp bars den stora kaffe kokaren, som är som en tunna samt porslin och allt vad som skulle till. Jag vet inte hur vi fick upp diskvattnet. Det kanske kunde hämtas på något närmare håll. Dom - dvs. ungdomarna - fick gissa vad det kostade att få kaffe och något vetebröd och 3 sorters kakor, som jag antar att det var. Aug. Lernbergs sonson skrek till - 15 öre! Ja, det var rätt. Troligen självkostnadspris. Går mat till Björn-gårdsvillan nu och dricker kaffe med dopp - kanske lite finare förstås - så kostar det 3:- kr.

Nu tror jag att jag slutar för i dag och sticker ner med dessa rader.

Tycker du inte det? Det tycker i alla fall med de käraste hälsningar till t v å

~~lite~~

Anders

